

Na podlagi šestega odstavka 50. člena Zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 30/18 in 54/21) ministrica za infrastrukturo izdaja

PRAVILNIK o opremljenosti železniških postaj in postajališč

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina pravilnika)

Ta pravilnik določa opremljenost železniških postaj in postajališč, s katero se potnikom in drugim osebam omogoči enakovreden, samostojen in varen dostop do vlakov in z njih, gibanje po železniškem območju ter varno in učinkovito delo železniških delavcev, ki delajo na njem.

2. člen (področje uporabe)

(1) Določbe tega pravilnika se morajo upoštevati pri projektiranju in gradnji novih ter nadgradnji in prenovi obstoječih železniških postaj in postajališč.

(2) Kadar gre za nadgradnjo celotne obstoječe železniške postaje oziroma postajališča ali delov postajnega poslopja, se določbe tega pravilnika upoštevajo glede na obstoječe prostorske razmere in zahteve varstva kulturne dediščine.

(3) Obstoječa infrastruktura je infrastruktura, ki na dan začetka veljavnosti tega pravilnika že obratuje. Pravilnik za obstoječo infrastrukturo ne velja do njene nadgradnje. Če dela, potrebna za uskladitev, zahtevajo konstrukcijske spremembe kakega nosilnega elementa, skladnost z določbami tega pravilnika ni obvezna. Sistemov in delov, ki jih program nadgradnje ne zajema, v okviru tega programa ni treba uskladiti.

(4) Pri projektiranju, gradnji, nadgradnji in obnovi železniških postaj in postajališč je treba poleg določil tega pravilnika upoštevati določbe zakona, ki ureja varnost v železniškem prometu, zakona, ki ureja graditev objektov, nacionalni izvedbeni načrt za tehnične specifikacije za interoperabilnost za strukturni podsistem infrastruktura, nacionalni izvedbeni načrt za tehnične specifikacije za interoperabilnost v zvezi z dostopnostjo železniškega sistema Evropske unije za invalide in funkcionalno ovirane osebe, obvezne objave UIC, slovenske standarde, TSI in tehnične specifikacije ter druge predpise, ki se nanašajo na dostopnost za invalide in funkcionalno ovirane osebe.

3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

1. »čakalnica« je na železniški postaji v območju postajnega poslopja predviden prostor, ki je namenjena vsem potnikom ter je ustrezno opremljena tudi za dostop za invalide in funkcionalno oviranih oseb;
2. »grajene ovire« so ovire, ki preprečujejo invalidu in funkcionalno ovirani osebi dostop v objekt in onemogočajo ali otežujejo njegovo uporabo;
3. »intervencijska pot« je pot, po kateri je možen dostop intervencijskih vozil in servisnih vozil do objektov;
4. »dopolnilne potniške storitve« so storitve izposoje električnih vozil, električnega polnjenja lastniških vozil, hrambe osebnih predmetov in prtljage potnikov in drugi sistemi storitev, ki se lahko nudijo na posamezni postaji in podpirajo prevoz potnikov po železnici;
5. »mejna železniška postaja« je zadnja postaja pred državno mejno ali postaja, ki je z meddržavnim sporazumom opredeljena kot mejna postaja;

6. »nivojski prehod za dostop na peron« je prehod, namenjen dostopu potnikov na peron s prečkanjem tirov v istem nivoju;
7. »invalidi in funkcionalno ovirane osebe« so vse funkcionalno ovirane osebe, ki imajo težave pri uporabi vlakov ali infrastrukture, povezane z vlaki. V to skupino spadajo naslednje kategorije:
 - a) uporabniki invalidskih vozičkov (osebe, ki zaradi onemoglosti ali invalidnosti za premikanje uporabljajo invalidski voziček);
 - b) druge osebe s slabšimi gibalnimi sposobnostmi, med katere spadajo:
 - osebe s prizadetimi udi,
 - osebe, ki težko hodijo, osebe z otroki,
 - osebe s težkimi ali velikimi kosi prtljage,
 - starejše osebe,
 - nosečnice,
 - slabovidne osebe,
 - slepe osebe,
 - slušno prizadete osebe in
 - gluhe osebe;
 - c) osebe s težavami pri komuniciranju (osebe, ki imajo težave s sporočanjem ali razumevanjem pisnih ali govornih sporočil, vključno s tujci brez zadostnega znanja jezika, osebe s težavami pri komuniciranju, osebe s čutnimi, psihološkimi ali intelektualnimi težavami);
 - d) osebe majhne postave (vključno z otroki).Težave so lahko dolgoročne ali začasne, lahko so vidne ali skrite.
Skupina oseb z omejeno mobilnostjo ne vključuje oseb, ki so pod vplivom alkohola ali prepovedanih substanc,
8. »piktogrami« so slikovne oznake, ki jasno in v splošno razumljivi obliki potniku omogočajo lažje gibanje in ga vodijo po železniški postaji in postajališču;
9. »postajna dvorana« je javni prostor v okviru postajnega poslopja, ki je v središču peščevih poti in je namenjena sprejemanju in zadrževanju potnikov, ter lahko služi tudi kot čakalnica in prostor za nakup vozovnic;
10. »postajno območje« je del železniškega območja postaje ali postajališča, ki zajema:
 - zunanji prostor železniške postaje ali postajališča, vključno z dostopnimi potmi potnikov po cesti z avtomobilom ali kolesom, iz postajališč drugih vrst javnega prevoza ter pešpoti, z dostopnimi potmi med postajnim poslopjem in peroni ter dostopne poti po peronih,
 - notranje površine v postajnem poslopju, namenjene potnikom,
 - perone,
 - intervencijske poti in
 - dostopne (servisne) poti za izvajanje vzdrževalnih del.
11. »postajno poslopje« je stavba, ki stoji znotraj železniškega območja in ki je na kakršen koli način povezana s storitvami pri sprejemanju in odpravljanju potnikov, ter dejavnostmi, povezanimi z nalogami upravljavca;
12. »potnik« je oseba, ki ima veljavno vozovnico ali jo namerava kupiti, od trenutka, ko se nahaja na železniškem območju, ki je namenjeno potnikom, z namenom potovanja z vlakom, do trenutka, dokler po opravljenem potovanju ne zapusti železniškega območja, namenjenega potnikom;
13. »priročnik o celostni grafični podobi« (v nadaljnjem besedilu: PCGP) je priročnik, ki ga izda upravljavec in prevoznik in določa celostno grafično podobo in opremo železniških postaj in postajališč JŽI;
14. »službeni prehod« je mesto na progi, kjer se v istem nivoju križata železniška proga in peš-prehod in tu smejo progo prečkati le za to usposobljene osebe ali železniški delavci pod pogoji, ki jih določa ta pravilnik ter pravilnik, ki določa notranji red na železnici;
15. »UIC« je mednarodna železniška zveza;
16. »postaja ali postajališče« je enovit objekt javne železniške infrastrukture, ki je namenjen potnikom za dostop do prevoznih in drugih potniških storitev tako, da jim omogoča samostojen in varen dostop do vlakov in iz njih, varno in samostojno uporabo drugih storitev na postaji ali postajališču in gibanje po postajnem območju. Kot elementi postaje ali postajališča se lahko obravnavajo:
 - parkirne površine za avtomobile, kolesa, skiroje in druga lastniška vozna sredstva potnikov, ki so del sistema »parkiraj in se pelji z vlakom«,
 - postajno poslopje, ki je namenjeno potnikom,
 - peroni,
 - dostopne poti po postajnem območju,
 - elementi namenjeni invalidom in funkcionalno oviranim osebam,

- prestopne točke za cestni promet (nadomestni prevoz, javni linijski cestni prevoz, taksi, ustavljanje ali kratkočasno parkiranje zaradi izstopa potnikov idr.),
 - intervencijske poti,
 - prostori z osnovno sanitetno opremo za nudenje prve pomoči potnikom,
 - peronske ograje in nadstreški,
 - blagajne in naprave za prodajo vozovnic,
 - čakalnice,
 - garderobe,
 - sanitarije za potnike,
 - zavetišča,
 - razsvetljava,
 - telematske aplikacije za potniški promet,
 - sistemi in naprave za obveščanje potnikov,
 - sistem »klic v sili«,
 - video nadzorni sistem na postajnem območju,
 - vidne informacije: informacijske in usmerjevalne table,
 - dvigala in dvižne ploščadi za dostop na perone,
 - podhodi in nadhodi,
 - naprave za avtomatsko potrjevanje vozovnic in
 - površine in infrastruktura, namenjene dopolnilnim potniškim storitvam;
17. »strategija razvoja« je strategije razvoja javne železniške infrastrukture, kot izhaja iz 13. čl. zakona, ki ureja železniški promet.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo enak pomen, kot ga določa zakon, ki ureja varnost v železniškem prometu, in na njegovi podlagi izdani predpisi.

4. člen

(kategorizacija železniških postaj in postajališč)

(1) Železniške postaje z drugimi objekti in postajna poslopja JŽI se razvrščajo v naslednje kategorije železniških postaj in postajališč:

- železniške postaje I. reda – glavne postaje;
- železniške postaje II. reda;
- železniške postaje III. reda;
- železniške postaje IV. reda in postajališča.

(2) Železniške postaje I. reda so glavne postaje ali evropostaje, na katerih se voznoredno ustavljajo mednarodni vlaki in na katerih je povprečni letni dnevni promet večji od 6000 odpravljenih in prispelih potnikov.

(3) Železniške postaje II. reda so postaje, na katerih se voznoredno ustavljajo mednarodni vlaki in na katerih je povprečni letni dnevni promet manjši od 6000 in večji od 1000 odpravljenih in prispelih potnikov. V to skupino spadajo tudi regijsko pomembne postaje.

(4) Železniške postaje III. reda so postaje, na katerih je povprečni letni dnevni promet manjši od 1000 in večji od 200 odpravljenih in prispelih potnikov.

(5) Železniške postaje IV. reda so vse preostale postaje, na katerih je povprečni letni dnevni promet manjši od 200 odpravljenih in prispelih potnikov. V to kategorijo so razvrščena tudi vsa postajališča, ne glede na število odpravljenih potnikov.

(6) Razvrstitev železniških postaj in postajališč v kategorije od I. do IV. reda opravi upravljavec JŽI, na osnovi podatkov, ki jih pridobi od prevoznika, skladno z določbami drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena. Razvrstitev železniških postaj in postajališč se v Programu omrežja posodobi vsaj enkrat letno.

5. člen

(dostop na železniško postajo in zunanji prostor železniških postaj)

(1) Za zagotovitev enakega, samostojnega in varnega dostopa potnikov do vlakov in gibanja po postajnem območju je potrebno urediti:

- zunanji prostor železniške postaje,
- notranji prostor železniške postaje,
- peron železniške postaje,
- intervencijsko pot,
- dostopne poti za izvajanje vzdrževalnih del.

(2) Zunanji prostor železniške postaje je območje, ki obsega zunanje površine na področju železniške postaje, to je dostop do nje ter območje med postajnim poslopjem in peroni, vključno z njimi. Zunanji prostor železniške postaje mora biti urejen tako, da omogoča optimalno povezavo z ostalimi vrstami javnega potniškega prometa ter dopolnilnimi potniškimi storitvami in neoviran dostop intervencijskih vozil ter vozil za izvajanje vzdrževalnih del. V zmožnostih zunanjega prostora ali v bližini železniške postaje je potrebno predvideti parkirne površine za osebna vozila, kolesa in druga vozna sredstva potnikov ter površine za dopolnilne potniške storitve.

(3) Notranji prostor železniške postaje je območje, ki obsega notranje površine v postajnem poslopiju in mora biti urejen tako, da omogoča neoviran dostop potnikom do potniških storitev, ki se zagotavljajo v postajnem poslopiju.

II. FUNKCIONALNE IN TEHNIČNE SPECIFIKACIJE ZA ŽELEZNIŠKE POSTAJE IN POSTAJALIŠČA

6. člen

(dostop na postajno območje in označevanje)

(1) Nad vhodom v poslopje železniške postaje mora biti pričvrščena tabla z napisom »ŽELEZNIŠKA POSTAJA«.

(2) Če je pred vhodom v postajno poslopje nameščena napisno-usmerjevalna tabla, mora ta vsebovati navodila in označbe različnih možnih poti po železniški postaji. Tabla mora biti čitljiva, enostavno zasnovana in dopolnjena z ustreznimi splošnimi in razumljivimi piktogrami, ki so določeni v PCGP. Sporočila na napisno-usmerjevalni tabli so mogoča v več kakor samo v slovenskem jeziku, katerega uporaba je obvezna. Napisno-usmerjevalna tabla mora biti osvetljena ali svetlobna.

(3) Na narodnostno mešanem območju, opredeljenem z državnimi predpisi, kjer živi italijanska ali madžarska narodnostna skupnost, morajo biti vsi bistveni napisi, namenjeni informiranju potnikov (če niso ponazorjeni s piktogrami), napisani tudi v jeziku tam živeče narodnostne skupnosti. Napisi morajo biti praviloma izpisani z enako oblikovanimi črkami iste velikosti, lahko pa so likovno oblikovani tudi drugače, če je v obeh jezikih uporabljen enako velik prostor, ali tako, da ne postavlja besedila v enem od jezikov v podrejen položaj. Oblike zapisov podrobneje obdela upravljavec v PCGP.

(4) Na postajnem območju se ne smejo postavljati objekti in naprave, ki bi ovirali gibanje potnikov in zakrili postajne označevalne table ter ostalo informacijsko opremo.

(5) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II., III., IV. reda in postajališča.

7. člen

(parkirna mesta za dostop potnikov)

(1) Če prostorske možnosti dopuščajo, mora biti v neposredni bližini postaje ali postajališča, glede na frekvenco potnikov, zagotovljeno parkirišče z zadostnim številom parkirnih mest za vozila potnikov. Število parkirnih mest za potnike izhaja iz strategije razvoja.

(2) Gradnja in urejanje parkirišč na območju železniških potniških postaj in postajališč se izvaja skladno s strategijo razvoja.

(3) Minimalna opremljenost parkirišča za potnike se določi skladno s strategijo razvoja.

(4) Če ima postaja ali postajališče parkirišče, so na njem rezervirana parkirna mesta za invalide in funkcionalno ovirane osebe, na tistem delu parkirišča, ki je najbližje vhodu, dostopnemu tem uporabnikom. Parkirišče mora izpolnjevati zahteve iz SIST ISO 21542.

(5) Na parkirišču za vozila potnikov se, v kolikor energetska infrastruktura to omogoča, zagotovi polnjenje električnih avtomobilov tako, da je vsaj 10 % parkirnih mest opremljenih s priključki in opremo, ki omogočajo električno napajanje.

(6) Nekaj parkirnih mest se mora predvideti za dovoz in odvoz potnikov ter za kratkotrajno zadrževanje vozil (največ 15 minut).

(7) Če v neposredni bližini železniške postaje ali postajališča ni zagotovljena postaja ali postajališče za avtobusni prevoz, se lahko avtobusno postajališče za nadomestni železniški prevoz in prestopanje med javnim prevozom potnikov v cestnem prometu (vključno s posebnimi prevozi) in vlakom, vzpostavi na zunanjem območju železniške postaje.

(8) V neposredni bližini železniških postaj mora biti, glede na prostorske možnosti in frekvenco potnikov, zagotovljeno zadostno število parkirnih mest za kolesa.

(9) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II., III., IV. reda in postajališča.

8. člen (dopolnilne potniške storitve)

(1) Na železniški postaji in postajališču se glede na potniški potencial, prostorske možnosti in skladno s strategijo razvoja, v bližini postajnega poslopja zagotovi prostor in priključki za vzpostavitev sistema izposoje enoslednih vozil kot so mehanska in električna kolesa, električni skiroji, električna motorna kolesa in druga.

(2) Na železniški postaji in postajališču se glede na potniški potencial, prostorske možnosti in skladno s strategijo razvoja, na območju parkirnih mest za dostop potnikov zagotovi prostor in priključki za vzpostavitev sistema izposoje dvoslednih in trislednih električnih osebnih vozil.

(3) Na železniški postaji in postajališču se lahko zagotovi prostor in priključki tudi za druge dopolnilne potniške storitve, ki se izvajajo z namenom podpore potovanju potnika.

(4) Za delovanje dopolnilnih potniških storitev se zagotovijo energetski, telekomunikacijski in drugi priključki, ki omogočajo namestitve in uporabo opreme javnih sistemov storitev mobilnosti.

(5) Dopolnilne potniške storitve se ne izvajajo kot del OGJS, ampak po tržnih načelih, v kolikor je za to izkazan poslovni interes.

9. člen (postajno poslopje)

(1) Vhod v notranjost postajnega poslopja mora biti jasno označen in na vidnem mestu. Postajno poslopje zajema prostore namenjene potnikom in prostore za potrebe opravljanja obveznih gospodarskih javnih služb.

(2) Prostori namenjeni potnikom morajo biti prostorni, svetli in vedno čisti. V njih oziroma v njihovi neposredni bližini morajo biti:

- prostor za informacije,
- blagajne in naprave za prodajo vozovnic,

- čakalnica,
- garderobe,
- javne sanitarije.

(3) V prostorih namenjenim potnikom ali notranjosti postajnega poslopja se lahko predvidijo tudi prostori za opravljanje trgovske dejavnosti in določenih storitvenih dejavnosti in druga oprema, ki pa ne smejo ovirati glavnega potovalnega toka potnikov in ne smejo biti napoti pomembnim postajnim točkam.

(4) Prostori namenjeni potnikom so javni prostor. V njih je skladno z zakonom, ki ureja omejevanje uporabe tobaknih izdelkov, kajenje prepovedano. Kajenje je dovoljeno v kadilnici, če jo postaja ima. Če je na postaji kadilnica, mora biti urejena skladno z zakonom, ki ureja omejevanje uporabe tobaknih izdelkov.

(5) V postajnem poslopju so tudi prostori za potrebe opravljanja obveznih gospodarskih javnih služb z napravami in opremo, ki omogočajo izvajanje železniškega prometa. Pri projektiranju prostorov za potrebe opravljanja obveznih gospodarskih javnih služb se morajo upoštevati predpisi, ki določajo zahteve za zagotavljanje varnosti in zdravja delavcev na delovnih mestih. Specifične zahteve prometnih delovnih mest, kot npr. talna obdelava, dvojna tla, neposreden izhod na peron ipd., se določijo v projektni nalogi, ki jo potrdi upravljavec.

(6) V postajnem poslopju se mora nahajati prostor z osnovno sanitetno opremo za nudenje prve pomoči potnikom. Prvo pomoč lahko izvaja samo za to usposobljena oseba. Zahteva iz tega odstavka ne velja za daljinsko vodene postaje, postaje III. in IV. reda in postajališča.

(7) Na postajah I. in II. reda se mora nahajati javno dostopni avtomatski zunanji defibrilator v posebni omarici in z ustreznimi oznakami.

(8) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II., III. in IV. reda, ki imajo postajno poslopje.

10. člen (vrata in vhodi)

(1) Na dostopih brez ovir morajo vrata in vhodi izpolnjevati zahteve TSI, ki ureja dostopnost za invalide in funkcionalno ovirane osebe in SIST EN 21542.

(2) Drsna vrata morajo biti nameščena na glavnih komunikacijskih poteh v postajnem poslopju, kjer je velik pretok ljudi, npr. na vhodu v poslopje, na prehodu na perone ipd.

(3) Drsna vrata morajo biti izdelana iz varnostnega stekla in se morajo samodejno odpirati in zapirati. Vrata morajo omogočati, da v nujnem primeru ostanejo v odprtem položaju.

(4) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II., III. in IV. reda.

11. člen (talne površine)

(1) Vse talne površine morajo izpolnjevati zahteve SIST EN 21542 in SIST 1186.

(2) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II., III. in IV. reda ter postajališča.

12. člen (transportna klančina za prtljago)

(1) Ob strani stopniščne rame na stopniščih, kjer je dovolj prostora, se mora predvideti transportna klančina za prtljago, kamor lahko potniki odložijo prtljago in jo brez težav pripeljejo na peron.

Transportna klančina za prtljago se lahko predvidi samo na eni strani stopnišča in mora imeti protidrsno odložno podlago.

(2) Hitrost gibanja transportne klančine za prtljago mora biti majhna in usklajena s hojo po stopnicah. Najmanjša širina transportne klančine za prtljago je 300 mm, v nobenem primeru pa transportna klančina za prtljago ne sme ovirati prehoda po stopnišču.

(3) Transportne klančine za prtljago ni potrebno predvideti, če na postaji že obstaja dvigalo.

(4) Kadar se na stopnišče naknadno vgradi transportna klančina za prtljago, se s tem ne sme zmanjšati minimalna širina uporabne stopniščne rame.

(5) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I. reda.

13. člen (stopnice in držaji)

(1) Stopnice in držaji morajo izpolnjevati zahteve iz TSI, ki ureja dostopnost za invalide in funkcionalno ovirane osebe in SIST EN 21542.

(2) Stopnišča na prostem, ki omogočajo izvennivojski dostop na peron morajo biti zaščitena pred vremenskimi vplivi.

(3) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II., III. in IV. reda ter postajališča.

14. člen (klančine za potnike)

(1) Klančine se načrtujejo kot alternativna rešitev k zunanjim stopnicam za osebe, ki s težavo premagujejo stopnice ali jih sploh ne morejo uporabljati.

(2) Klančina mora izpolnjevati zahteve iz SIST EN 21542.

(3) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II., III. in IV. reda ter postajališča.

15. člen (sanitarije)

(1) Postaje I. in II. reda ter cepne postaje morajo imeti sanitarije. Sanitarije na postajah III. in IV. reda se izvedejo glede na podatke o številu potnikov in času zadrževanja potnikov v notranjem prostoru železniške postaje na predlog upravljavca.

(2) Sanitarije in oprema v njih morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

- sanitarije morajo biti jasno označene;
- ločene morajo biti na moški in ženski del, ter sanitarije za invalide;
- biti morajo čiste, brezhibno delujoče in dobro osvetljene (najmanj 100 luksov);
- opremiti se morajo z nedersečo talno oblogo, sistemom za zaklepanje kabin, držalom za toaletni papir, metlico, obešalnikom, držalom za brisače ali sušilnikom rok ter posodo za odpadke.

(3) V primeru, da je sanitarna oprema označena s kakršnimkoli napisom, mora biti ta izveden na tak način, da ga lahko razumejo tudi slepe in slabovidne osebe.

(4) Da lahko sanitarije uporabljajo tudi potniki z večjimi kosi prtljage, se morajo vrata kabine odpirati navzven, kabine, pa morajo biti dolge najmanj 1500 mm. Vrata in vsi vhodi v sanitarije imajo svetlo širino najmanj 800 mm.

(5) Sanitarne enote za invalide in funkcionalno ovirane osebe morajo izpolnjevati zahteve iz SIST EN 21542. Vgrajene morajo biti na postajah I. in II. reda ter cepnih postajah.

(6) Previjalnica je namenjena ženskim in moškim uporabnikom, zato vhod v njo ne sme biti iz moškega ali ženskega dela sanitarij. V položaju za uporabo je previjalna miza od 800 mm do 1000 mm nad tlemi. Široka je najmanj 500 mm, dolga pa najmanj 700 mm. Oblikovana je tako, da dojenček ne more po nesreči zdrseti z nje, nima ostrih robov in prenese obremenitev najmanj 80 kg. Če previjalna miza sega v prostor sanitarij, jo je mogoče zložiti s silo, ki ne presega 24 N. Previjalnice se praviloma uredijo v sanitarnih enotah za invalide in funkcionalno ovirane osebe.

16. člen
(pohišstvo in prostostoječe naprave)

Pohišstvo in prostostoječe naprave morajo izpolnjevati zahteve iz SIST EN 21542.

17. člen
(avtomati za prodajo in potrjevanje vozovnic)

(1) Na postajnem območju se načrtujejo lokacije za namestitev avtomatov za prodajo in potrjevanje vozovnic.

(2) Lokacije za namestitev avtomatov za prodajo in potrjevanje vozovnic morajo biti opremljena z energetskimi, telekomunikacijskimi in drugimi priključki, ki omogočajo namestitev in uporabo naprav za avtomatsko prodajo in potrjevanje vozovnic. Nahajajo se lahko v postajnem poslopju ali izven njega, na peronu ali na dostopnih poteh potnikov. Omogočen mora biti prost dostop, hkrati pa avtomat ne sme ovirati dostopa do vlaka in drugih za potnike pomembnih postajnih mest.

(3) Zaslon in tekst morata omogočati pregled nad storitvami prirejeno tako, da je tekst lahko berljiv tudi slabovidnim. Barvna kombinacija črk na zaslonu mora biti jasno razpoznavna. Vsebina zaslona mora biti čitljiva tudi v močni sončni ali zmanjšani svetlobi. Tipkovnica je lahko tudi virtualna (del zaslona).

(4) Avtomat mora omogočati izbiro jezika, in sicer poleg slovenskega jezika še najmanj angleški jezik, na območju manjšin pa dodatno še jezik manjšine.

(5) Tehnične specifikacije v zvezi z avtomati za vozovnice predpiše prevoznik.

(6) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II., III., IV. reda in postajališča.

18. člen
(blagajne za prodajo vozovnic)

(1) Če ima postajno poslopje blagajne za prodajo vozovnic so te urejene tako, da imajo prodajno okno, pri katerem lahko potniki kupijo vozovnice.

(2) Če so vzdolž dostopov brez ovir do blagajne prostori za informacije in sprejemna mesta, mora vsaj eno okno izpolnjevati zahteve iz SIST EN 21542.

(3) Izogibati se je potrebno izstopajočim elementom iz ravnine prodajnega okna zaradi varnosti slepih in slabovidnih oseb.

(4) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena se pri projektiranju, gradnji, uporabi in vzdrževanju prilagodljivosti objektov in opreme glede na določbe pravilnika, ki ureja univerzalno gradnjo in uporabo objektov upoštevajo standardi do tiste ravni, ki zagotavlja možnost prilagodljivosti objekta in opreme.

19. člen
(naprave za avtomatsko potrjevanje vozovnic)

(1) Za potrjevanje veljavnih vozovnic in hiter vstop potnika na vlak se v zunanjem ali notranjem prostoru na železniških postajah in postajališčih lahko načrtuje lokacije za namestitev naprav za avtomatsko potrjevanje vozovnic.

(2) Lokacije za namestitev naprav za avtomatsko potrjevanje vozovnic se opremi z energetskimi, telekomunikacijskimi in drugimi priključki, ki omogočajo namestitev in uporabo teh naprav in povezavo naprav z informacijskimi sistemi validacij in prodaje vozovnic.

(3) Tehnične specifikacije v zvezi z napravami za avtomatsko potrjevanje vozovnic predpiše prevoznik.

(4) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II., III., IV. reda in postajališča.

20. člen
(sistemi za obveščanje potnikov)

(1) V notranjem prostoru postajnih poslopij in na peronih mora biti glede na pretok potnikov poleg tiskanih informacij, instalirano zadostno število prikazovalnikov – zaslonov za dinamičen prikaz informacij o voznem redu potniških vlakov. Opremljenost postaj in postajališč z elektronskimi prikazovalniki mora biti skladna z nacionalnim izvedbenim načrtom za tehnične specifikacije za interoperabilnost v zvezi z dostopnostjo železniškega sistema Evropske unije za invalide in funkcionalno ovirane osebe. Tehnične specifikacije glede prikazovalnikov predpiše upravljavec.

(2) Prikazovalniki morajo podajati sledeče informacije:

- imena ciljnih postaj,
- časi odhodov in prihodov,
- številke vlakov,
- tiri in peroni, s katerih vlaki pripeljejo in odpeljejo,
- eventualne zamude,
- prikaz točnega časa – ura (opcijsko).

(3) Na prikazovalnikih so sporočila lahko prikazana tudi v obliki tekočega besedila.

(4) Za glasovne najave voženj vlakov in morebitnih drugih obvestil se postavijo naprave za dajanje zvočnih informacij – ozvočenje.

(5) Zvočne informacije se posredujejo avtomatsko iz potniško informacijskega sistema. Omogočeno mora biti tudi ročno posredovanje zvočnih informacij.

(6) Zvočne informacije morajo biti usklajene s prikazanimi vidnimi informacijami preko prikazovalnikov. Izredna sporočila se ponovijo 3-krat.

(7) Zvočna sporočila so mogoča v več kakor samo v slovenskem jeziku, katerega uporaba je obvezna. Izbiro in število jezikov na postajah in postajališčih določi upravljavec v svojem SVU. Pri izbiri drugih jezikov upošteva uporabnike posameznih prog.

(8) Ozvočenje se dimenzionira glede na velikost železniške postaje in obstoječi hrup tako, da so zvočna sporočila razumljiva v vseh pogojih.

21. člen
(SOS stebriček sistema za klic v sili)

(1) Na območju postaj in postajališč, kjer se običajno zadržuje večje število potnikov se vgradi vsaj en SOS stebriček sistema za klic v sili. Stebriček je opremljen tudi z ločeno tipko in lastnim mikrofonom za invalide in funkcionalno ovirane osebe.

(2) Podrobnejše zahteve glede SOS stebrička se določijo v tehnični specifikaciji, ki jo izdelava upravljaavec.

22. člen (čakalnica)

(1) Na železniški postaji mora biti v območju postajne stavbe vsaj en prostor, kateri je namenjen potnikom, ki čakajo vlak. Čakalnica mora biti, razen v izjemnih primerih, ko to ni mogoče, urejena kot zaprt prostor, ki je dostopen tako s cestne strani kot tirne strani. Za čakalnico se lahko uporabi tudi drug zaprt prostor v okviru postajne stavbe, ki je namenjen potnikom, ki hkrati služi tudi za potrebe nakupa vozovnic ali kot prehod skozi postajno stavbo. Velikost čakalnice in število sedišč določi upravljaavec glede na predvideno število čakajočih potnikov v svojem SVU.

(2) Dostop do čakalnice mora biti urejen brez ovir v skladu z določbami tega pravilnika. V čakalnici morajo biti naslednji elementi:

- informacije o veljavnem voznem redu v tiskani obliki, opcijsko tudi elektronski prikazovalnik vožnje vlakov.
- informacije o času;
- sedeži ali klopi;
- obvestila potnikom o pogojih uporabe čakalnice in vožnje z vlakom, obvestilo o pravicah potnikov, ter ostala pomembna obvestila potnikom;
- v kolikor se na postaji izvaja najava vlakov, morajo biti ta slišna tudi v čakalnici.

(3) Odpiralni čas čakalnice je usklajen z voznim redom vlakov, tako da se praviloma odpre 30 minut pred odhodom prvega vlaka in zapre 15 minut po odhodu zadnjega vlaka. Odpiralni čas čakalnice mora biti objavljen na vhodih v čakalnico. Za dostop do čakalnice se lahko vgradijo sistemi za omejitev dostopa na osnovi veljavne vozovnice. V čakalnici ni dovoljeno zadrževanje oseb, ki ne čakajo na vlak. Pogoje uporabe in odpiralni čas čakalnic določi upravljaavec v svojem SVU.

(4) Na nezasedenih in daljinsko vodenih postajah, kakor tudi ostalih postajah se zaklepanje in odklepanje čakalnice lahko izvaja s sistemi daljinskega zaklepanja čakalnic. V teh primerih morajo biti v čakalnici zagotovljeni naslednji elementi:

- v bližini izhodnih vrat iz čakalnice mora biti na vidnem mestu nameščena in označena tipka za nujni izhod iz čakalnice v primeru zaklenjenih vrat. Tipka mora biti nameščena na višini 1,00 do 1,2 m nad tlemi, dostopna tudi invalidu na vozičku. Tipka se aktivira s silo od 2,5 N do 5 N,
- sistem za neposredno telefonsko zvezo z operaterjem, ki nadzira sistem daljinskega zaklepanja čakalnice. Pozivna tipka mora biti nameščena tako v čakalnici kot na tirni strani vhoda v čakalnico,
- video nadzorni sistem povezan z operaterjem, ki nadzira sistem daljinskega zaklepanja čakalnice. Kamere morajo pokrivati mesta za aktiviranje telefonske povezave z operaterjem,
- obvestilo, da je čakalnica vključena v sistem daljinskega zaklepanja. Na obvestilu morajo biti osnovne informacije za potnike o posluževanju sistema in telefonska številka operaterja, ki nadzira sistem.

(5) V čakalnicah se lahko izvajajo tudi komercialne dejavnosti povezane s potrebami potnikov (avtomati za prodajo napitkov in prigrizkov, trafike, ...), ter promocijo. V čakalnici je lahko omogočen dostop do svetovnega spleta.

(6) Čakalnice na postajah I. in II. reda morajo biti opremljene z najmanj enim polnilnim mestom za polnjenje prenosnih naprav. Polnilno mesto mora vsebovati vsaj pet dvopolnih električnih vtičnic ter tri USB polnilne priključke.

(7) Čakalnice morajo biti ogrevane, regulacija temperature pa mora biti izvedena na način, ki onemogoča njeno nepooblaščen rokovanje s strani uporabnikov. Osvetlitev čakalnice mora biti izvedena na način, ki onemogoča njeno nepooblaščen rokovanje s strani uporabnikov.

(8) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II. III. reda ter prestopne in mejne postaje.

23. člen
(prostor za shranjevanje prtljage)

(1) Na večjih železniških postajah ter postajah in postajališčih v bližini turističnih krajev se v okviru dopolnilnih potniških storitev lahko za shranjevanje prtljage predvidi prostor, ki nudi možnost shranjevanja v prtljažnih predalnikih. Možnosti hrambe prtljage, ki jih imajo potniki na razpolago, se morajo ponazoriti s piktogrami.

(2) Na vidnem mestu mora biti označen čas možnega dostopa do prostora za shranjevanje prtljage ter obvestilo o prepovedi hrambe naslednjih predmetov:

- snovi in predmete, ki se po predpisih ne smejo prevažati kot prtljaga;
- predmete, ki utegnejo povzročati škodo drugi, že shranjeni prtljagi;
- živali;
- nevarne snovi in predmete, eksplozivne in lahko vnetljive snovi, predmete in snovi, ki se lahko same vnamejo, strupene, radioaktivne ali jedke ter zaudarjajoče ali kužne snovi;
- napolnjeno orožje.

(3) Zahteve iz tega člena morajo izpolnjevati postaje I., II., III., IV. reda in postajališča.

24. člen
(vozički za prtljago)

(1) Kadar so na postaji vozički za prtljago, so namenjeni potnikom za enostaven prenos prtljage in morajo, glede na frekvenco potnikov, v zadostnem številu stati ob vseh vhodih v postajna poslopja in na peronih.

(2) Vozički za prtljago morajo biti takšne izvedbe, da se pri obremenitvi do 100 kg s sprostitvijo pregibnega držala brez težav ustavijo. Pregibno držalo mora biti nameščeno na višini od 800 mm do 1100 mm od tal. Dimenzije vozičkov morajo biti takšne, da se lahko prevažajo z dvigalom.

25. člen
(pot na peron)

Dostop na perone mora biti ne glede na število potnikov in vlakov izveden izvennivojsko.

26. člen
(nivojski dostop in službeni prehod)

(1) Vsak peron lahko ima za potrebe oskrbe perona, kot je dovoz pripomočkov na vlak, dostop mehanizacije za vzdrževanje, nivojski dostop.

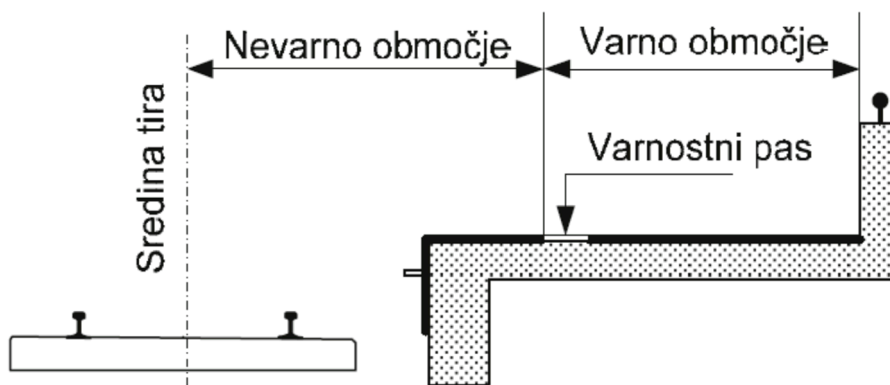
(2) Pri peronih, ki imajo za potnike urejen izvennivojski dostop, se uredi službeni prehod. Njegova uporaba je dovoljena samo za to usposobljenim osebam in železniškim delavcem, ki jih določa ta pravilnik in pravilnik, ki določa notranji red na železnici. Uporabo službenih prehodov mora upravljavec za vsako postajo opredeliti v postajnem poslovnem redu vsake postaje. O tem obvesti prevoznike, ki to objavijo v poslovniku, če te prehode uporabljajo.

27. člen
(višina perona)

V železniškem omrežju sta dovoljeni dve višini peronov: 550 mm in 760 mm nad gornjim robom tirnice. Dovoljeno odstopanje od teh mer znaša -35 mm/ $+0$ mm. Višina peronov na obstoječih postajah in postajališčih, ki ne izpolnjuje pogoja iz tega odstavka mora biti usklajena ob prvi nadgradnji postaje ali postajališča.

28. člen
(območje na peronu)

(1) Območje perona se začne na robu perona ob progi. Opredeljeno je kot območje, na katerem lahko na potnike delujejo nevarne sile zaradi piša, ki ga ustvarjajo prevozeči vlaki. Glede na hitrost prevozečih vlakov se deli na nevarno in varno območje.

Slika 1: Meje območja perona

(2) Nevarno območje je razdalja od sredine tira prevozečega vlaka in glede na okoliščine definirana s tabelo:

Hitrost prevozečega vlaka (km/h)		Nevarno območje (m)
V_{\max} tovornih vlakov	V_{\max} potniških vlakov	
0-90	0-100	2,20
91-100	101-120	2,30
101-110	121-140	2,50
111-120	141-160	2,70
	161-200	3,00

Tabela 1: Nevarno območje na peronu

29. člen
(oprema perona)

(1) Površina peronov mora biti takšna, da je v vseh vremenskih razmerah nedrseča in jo je možno enostavno vzdrževati oziroma čistiti. V primeru, da so peroni tlakovani, morajo biti fuge zapolnjene do višine talne obloge.

(2) Na talni površini perona morajo biti varnostne oznake, ki opozarjajo potnike na nevarno območje. Varnostne oznake se ponazorijo z barvo in z drugačno teksturo, kot je ostala talna površina. Varnostna oznaka, ki se ponazori z drugačno teksturo, kot je ostala talna površina, reliefno ne sme biti tako groba, da bi ovirala gibanje potnikov na vozičkih, niti tako gladka, da bi obstajala nevarnost zdrsa.

Varnostna oznaka, ki se ponazori z barvo, mora izstopati od ostale talne površine. Uporablja se rumena barva.

(3) Talne varnostne oznake so:

- meja nevarnega območja je varnostni pas vzporedno s tiri, ki se izvede na razdalji iz 28. člena tega pravilnika od roba perona v širini 100 mm širokega pasu,
- varnostno opozorilo stopnišča, ki se izvede v skladu s SIST ISO 21542,
- varnostna označba klančine, ki se izvede v skladu s SIST ISO 21542 in
- zaključek perona, ki je označen z vidnimi in otipnimi oznakami.

(4) Talni taktilni vodilni sistem (TTVS) za slepe in slabovidne se vgrajujejo v talne površine, da se na poti orientirajo. Potnike lahko vodijo od postajnega objekta do peronov in po peronih. Priporočljivi so predvsem na peronih. TTVS mora biti iz neodrsečih reliefnih plošč, ki se razlikujejo od ostalih površin in jih lahko slepe in slabovidne osebe zaznajo ob hoji.

(5) TTVS sestavljajo:

- vodilne oznake, ki nakazujejo pot in se izvedejo z vzporednimi ploščami rebri, zaobljenimi rebri ali valovitimi vzorci. Plošče se sestavljajo v pasove. Smer poteka reber je vzporedna na smer gibanja. Širina in pozicija pasov mora biti v skladu s SIST 1186,
- opozorilne oznake, ki opozarjajo na nevarnost z grobo čepasto strukturo. Izvedejo se s ploščami s prirezanimi stožčastimi ali kroglastimi čepi. Plošče se sestavljajo v pasove. Širina in pozicija pasov mora biti v skladu s SIST 1186, in
- obvestilne oznake, ki opozarjajo na spremembo smeri, začetku vodilne linije, vhodih v objekte ali elemente ob poti (informacijske table, avtomati, ipd.). Izvedejo se s ploščami s prirezanimi stožčastimi ali kroglastimi čepi. Plošče se sestavljajo v polja ali pasove. Širina in pozicija polj ali pasov mora biti v skladu s SIST 1186.

(6) Peroni se lahko opremijo samo s takšno opremo, s katero se ne ovira gibanje potnikov po peronu. Na peronih postaj morajo biti:

- SOS stebrički sistema za klic v sili ki se uredijo skladno s 21. členom tega pravilnika,
- sistemi za obveščanje potnikov, ki se uredijo skladno z 20. členom tega pravilnika,
- ozvočenje, ki se uredi v skladu z 20. členom tega pravilnika,
- vozni redi prihodov in odhodov vlakov,
- oznake sektorjev peronov, ki omogočajo potniku, da lahko pričaka vagon, v katerem ima rezerviran sedež, na točno določenem mestu postanka,
- oznake tirov,
- oznake izhodov in zasilnih izhodov,
- napisne table postaj,
- ure,
- posode za odpadke in
- klop in /ali sedeži.

(7) Na vsakem peronu, na katerem lahko potniki čakajo na vlak je najmanj eno zavetišče pred vremenskimi vplivi s sedeži in prostorom za invalidski voziček.

(8) Podrobnejše zahteve glede opreme peronov in zavetišč se določijo v tehničnih specifikacijah, ki jih izdela upravljavec, ali v PCGP.

30. člen (dvigala za dostop na perone)

(1) Dvigala na peronih se izvedejo za premostitev večjih višinskih razlik, s katerimi se potnik sreča na poti po postajnem območju do perona.

(2) Na postajah I. in II. reda ter cepnih postajah se lahko vgradijo dvigala tipa 3 skladno s SIST EN 81-70. Kabina osebnega javnega dvigala mora imeti minimalne svetle mere 2000 mm x 1400 mm in širino vrat 900 mm. Minimalna nosilnost dvigala mora znašati 1275 kg.

(3) Na postajah III. in IV. reda ter postajališčih se lahko vgradijo dvigala tipa 2 skladno s SIST EN 81-70. Kabina osebnega javnega dvigala mora imeti minimalne svetle mere 1100 mm x 1400 mm in širino vrat 900 mm. Minimalna nosilnost dvigala mora znašati 630 kg.

(4) Prozorne stene dvižnega jaška in vrata dvigala morajo biti iz varnostnega stekla. Steklene površine se označijo z logotipom ali slikovnim materialom. Vrata dvigala morajo biti drsna, z avtomatskim odpiranjem. Fotocelica mora biti v obliki letve do višine najmanj 1800 mm. Vsaj na eni stranski steni kabine mora biti držalo nameščeno tako, da omogoča zanesljiv prijem osebam z omejenimi gibalnimi sposobnostmi.

(5) Za neoviran dostop v dvigalo se mora pred vrati v dvigalo predvideti minimalna prosta površina tal 1500 mm x 1500 mm.

31. člen

(dvižne ploščadi za dostop na peron)

(1) Dvižne ploščadi se vgrajujejo pri nadgradnjah obstoječih postajnih poslopij in peronov, ko ni prostora za izvedbo dvigal. Namenjene so funkcionalno oviranim osebam in potnikom na invalidskem vozičku za premostitev večjih višinskih razlik na poti od postajnega poslopja do peronov.

(2) Dvižne ploščadi morajo izpolnjevati zahteve iz standarda SIST EN 84-41.

(3) Naprave iz tega člena se lahko vgrajujejo le na postajah, ki so zasedene z železniškimi delavci, da lahko s ploščadjo rokujejo.

32. člen

(postajni pripomočki za vstop in izstop potnikov na invalidskih vozičkih na vlak)

(1) Če je na postajnem peronu, ki ima dostopne poti brez ovir, v okviru normalnega obratovanja predvideno ustavljanje vlakov z vrati, primernimi za invalidske vozičke, se za potnike na invalidskih vozičkih med vrati vagona in peronom v primeru, da je vodoravni razmik med robom praga vrat in robom perona večji od 75 mm in vertikalni razmik večji od 50 mm predvidi pripomoček za vstop/izstop.

(2) Upravljavec in prevoznik se dogovorita o upravljanju pripomočkov za vstop in izstop in kdo je odgovoren za zagotavljanje pripomočkov za vstop in izstop ter o posebnih pravilih za ustavljanje vlakov na območju pripomočkov za vstop in izstop uporabnikov invalidskih vozičkov.

(3) Če je mesto vstopa in izstopa z invalidskim vozičkom opredeljeno vnaprej, so lahko mesta na peronu, kjer so vrata vagona dostopna z invalidskimi vozički, označena z mednarodnim simbolom »primerno za invalide«.

33. člen

(zasilni izhodi)

(1) V postajnih poslopih in na peronih postaj morajo biti na najvidnejših mestih nameščene oznake zasilnih izhodov. Zasilni izhodi morajo biti označeni v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred požarom.

(2) Za lažjo orientacijo potnikov se lahko posebej označi talna površina poti do zasilnih izhodov.

(3) Priporočljive so svetlobne označitve zasilnih izhodov.

34. člen
(video nadzorni sistemi)

(1) Na postajah in postajališčih so lahko vgrajene kamere za spremljanje in nadzor dogajanja na postajnem območju z namenom zagotavljanja varnosti ljudi in premoženja.

(2) Kamere morajo imeti možnost preverjanja delovanja s pomočjo vgrajenega internega diagnostičnega testa ali na drug način, ki omogoča spremljanje delovanja na daljavo.

(3) Zahtevana je imunost na specifične vplive motenj vlike (DC 3 kV, AC 25kV 50Hz in AC 15 kV 16 2/3Hz) za opremo, ki se vgrajuje na elektrificiranih progah.

(4) Omogočeno mora biti tudi dovolj kakovostno spremljanje dogajanja v času zmanjšane vidljivosti in v nočnem času.

(5) Izveden mora biti sistem za shranjevanje in varovanje slikovnih posnetkov video nadzora za daljše časovno obdobje (najmanj 5 dni).

(6) Omogočeno mora biti dejansko spremljanje stanja v realnem času iz video nadzornih ali drugih centrov, kakor tudi daljinski dostop do shranjenih podatkov.

(7) Snemalniki morajo imeti možnost preverjanja delovanja preko internega diagnostičnega testa.

(8) Na objektih, ki so opremljeni z video nadzornim sistemom, mora biti, skladno s predpisi, ki urejajo zasebno varovanje in varstvo osebnih podatkov, opozorilna tabla (napis), da je področje pod video nadzorom.

(9) Tehnične specifikacije glede vseh video elektronskih sistemov in komponent, predvidenih za vgradnjo na postajah in postajališčih, pripravi upravljavec.

35. člen
(razsvetljava)

(1) Za zagotovitev varnega gibanja potnikov na postajnem področju je potrebno izvesti razsvetljavo.

(2) Dostop brez ovir je od dostopnega vhoda do dostopa na peron razsvetljen z najmanj 100 luksi za kategorijo postaj I. in II reda in z najmanj 50 luksi za kategorije postaj III. in IV. reda ter postajališča, merjeno na ravni tal. Osvetljenost glavnega vhoda, stopnic in zaključkov peronov znaša najmanj 100 luksov za kategorijo postaj I. in II reda in najmanj 50 luksov za kategorije postaj III. in IV. reda in postajališča, merjeno na ravni tal. Območje peronov in postaj izven glavnih dostopov je lahko za vse kategorije postaj razsvetljeno z 20 luksi. Če je za to potrebna umetna razsvetljava, osvetljenost za najmanj 40 luksov presega naravno osvetljenost okoliških površin, svetloba pa ima hladnejšo barvo.

(3) Če je za branje podrobnih informacij potrebna umetna razsvetljava, so območja z informacijami poudarjena z osvetljenostjo najmanj 15 luksov nad osvetljenostjo okoliških površin. Taka mesta so razsvetljena s svetlobo drugačne barve kot površine v okolici.

(4) Na območjih čakanja potnikov se z dodatnimi svetili lahko osvetlijo zasilni izhodi, različna opozorila, prodajni pult kart, panoji z voznimi redi in ostala obvestila potnikom.

(6) Razsvetljava mora biti izvedena tako, da se prepreči potnikom dostop do stikal. Razsvetljavo mora upravljati pooblaščen delavec upravljavca ali pa se upravlja samodejno.

36. člen
(vidne informacije)

(1) Vidne informacije morajo biti nameščene na takšni višini, da so na bralni razdalji razločne in vselej tam, kjer jih potnik potrebuje.

(2) Informacijske table, ki ne posredujejo informacij, vezanih na potovanje z vlaki, ne smejo segati v vidno polje elektronskih prikazovalnikov – zaslonov, namenjenih prikazovanju informacij o voznem redu vlakov, opredeljenih v 20. členu tega pravilnika, in se morajo od njih tudi oblikovno razlikovati.

(3) Informacijske in usmerjevalne table morajo biti nameščene tako, da se prepreči njihovo bleščanje.

(4) Vidne informacije morajo biti prepoznavne in razumljive vsem, tudi osebam, ki imajo delno prizadet vid. Najboljšo vidljivost se doseže z ustrežno obliko in velikostjo napisov in piktogramov ter barvno kombinacijo. Uporabljajo se lahko svetle črke in piktogrami na temni podlagi ali temne na svetli podlagi. Pri izbiri komplementarnih barv je vidno zaznavanje zaradi kontrasta največje.

- (5) Barve, ki se uporabijo na informacijskih tablah, imajo naslednji pomen:
- zelena barva pomeni prosto pot;
 - rdeča barva pomeni, da pot ni prosta, ali prepoved;
 - rumena barva pomeni tveganje ali nevarnost.

(6) Na železniškem območju se uporabljajo predpisane vidne informacije in barve, določene v PCGP.

37. člen
(uporaba barv v prostoru)

(1) Zaradi večje varnosti gibanja potnikov, posebej slabovidnih in slepih oseb, se morajo v prostorih postajnih poslopij in na zunanjih površinah železniškega območja barvno in tonsko poudariti določeni gradbeni elementi in oprema.

- (2) Glede uporabe barv in barvnih kombinacij se mora upoštevati:
- da se rdeča, modra in zelena barva jasno razlikujejo od nevtralnih sivih, belih in črnih površin;
 - da so najbolj vidne oranžna, rumena in rdeča barva;
 - da je najtežje razpoznavna barva za slabovidne modra, pogosto jo dojemajo kot sivkasto;
 - da je objekt v svetli barvi na svetlem ali temnem ozadju videti svetlejši, kot je;
 - da kombinacije komplementarnih barv zaznave povečajo: modra-rumena, črna-bela.

(3) Da se notranjost postajnih poslopij lažje zaznava, se morajo stene, strop in tla med seboj razlikovati v barvi oziroma tonu. Tla morajo biti 10-20% temnejša kot stene in stropovi, ker so tla običajno zaradi stropnih luči bolje osvetljena. Da je oprema bolj vidna, se mora na temnejša tla dajati svetla oprema, na svetlejša pa temna.

(4) Vzorci se lahko uporabijo samo, če imajo jasen pomen. S črtami na tleh se ponazarja pot, ki vodi potnike do določenih ciljev na postajnem območju.

II. MEJNE ŽELEZNIŠKE POSTAJE

38. člen
(informacijski elementi)

Vsi bistveni napisi, namenjeni informiranju potnikov (če niso ponazorjeni s piktogrami) na mejni železniški postaji, morajo biti v slovenskem jeziku in jeziku mejne države.

39. člen
(zvočne informacije)

Vsa bistvena zvočna sporočila se morajo na mejnih železniških postajah izvajati v slovenskem in angleškem jeziku ali slovenskem in jeziku mejne države.

40. člen
(opremljenost)

Mejne železniške postaje se morajo opremiti z nivojem opremljenosti, predpisanim skladno s tem pravilnikom, glede na kategorijo, v katero se razporedi posamezna mejna železniška postaja skladno s 4. členom tega pravilnika.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

41. člen
(tehnične specifikacije)

Tehnične specifikacije za naprave, sisteme in druge elemente iz tega pravilnika predpiše upravljavec in prevoznik v roku enega leta od uveljavitve tega pravilnika.

42. člen
(ureditev obstoječih železniških postaj in postajališč)

Vse obstoječe železniške postaje in postajališča se morajo ob prvi nadgradnji urediti v skladu z določbami tega pravilnika.

43. člen
(dopolnitev SVU)

Upravljavec mora dopolniti svoj SVU v skladu z zahtevami iz 20. in 22. člena tega pravilnika v enem letu od uveljavitve tega pravilnika.

44. člen
(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o opremljenosti železniških postaj in postajališč (Uradni list RS, št. 72/09, 72/10 in 30/18 – ZVzeIP-1).

45. člen
(uveljavitev pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-253/2024
Ljubljana, dne
EVA 2024-2430-0024

Mag. Alenka Bratušek
ministrica za infrastrukturo